

341. A keresztségben elpecsételtünk

Keresztyén hitnek egy fundamentuma

A Krisztus Jézus, kinek hagyománya

A keresztségnek szent sákramentuma Anyaszentegyházban.

szöveg: Detrekő, 1582

dallam: P. Tritonius, 1507

D hm G em D/A A7 D f#m G A hm em A4 A
D hm G A -7 hm D G hm G A

1. A ke - reszt-ség-ben el - pe-csé-tel-tet-tünk, Az ö - rök Is-tent A - tyá-nak is-mer-jük,
 2. Mert menny - or - szág-ba csak a - zok me-het-nek, Víz-től, Lé-lek-től kik új - já - szü-let-nek,

D/F# G A/C# D7 G H7 em H D/F# em A4-3 D
D D7/C H7 em D/F# G A D

A Szent-lé-lek - nek e - re-jét é - rez - zük, Krisz-tust fel - öl - töz - zük.
 Bűn - bo - csá-nat - ra meg-ke-resz-tel-ked - nek, És ke - gyel-met nyer - nek.

D hm G A -7 hm D G hm G A
 3. Nem tiltatnak el innen a kisdedek, Az ígéletben mert ők is részesek:
D D7/C H7 em D/F# G A D
 Istenük nékik ugyanúgy az Isten, Mint a szüleiknek.

D hm G A -7 hm D G hm G A
 4. Isten nevét is magunkra így vesszük, Hogy Atya, Fiú, Szentléleknek hisszük,
D D7/C H7 em D/F# G A D
 Örök frigyébe nevünket így tettük; Hát jól megbecsüljük!

D hm G A -7 hm D G hm G A
 5. Dicsőség légyen Istennek érette, Hogy magát velünk így megismertette,
D D7/C H7 em D/F# G A D
 El is pecsételt szent szövetségébe, Üdvözülésünkre.